

дивизия, следъ изгубване на Келъ-ташъ, отстѣпи къмъ Блато. Съ оттеглянето на Дринската дивизия флангътъ на Дунавската бѣ застрашенъ, и тя отстѣпи къмъ Суводолъ. Пиротъ падна въ български рѣце.

На 16 българската войска се приготвяше да преследва сръбската армия къмъ Нишъ, обаче Австрия, съгласно сществуващата тайна конвенция между нея и Сърбия, побърза да гарантира цѣлостта на сръбскитѣ земи. Още на 14 ноемврий пълномощниятъ министъръ въ Бѣлградъ Кевенхюлеръ трѣгна за бойното поле, за да предложи лично на Князь Александъръ да спре войната.

Австрия бързаше да предвари падането на Пиротъ. Обаче, докато графътъ стигна, градътъ бѣше вече въ български рѣце. На 16 ноемврий сутринта Кевенхюлеръ се яви въ българската главна квартира и запрети по-нататъшното настѣпление на българитѣ. Заплашванията на Кевенхюлеръ не бѣха голи думи. Два австрийски корпуса бѣха готови да навлѣзатъ въ Сърбия. Българскитѣ войски трѣбваше да спратъ победоносния си маршъ. Военнитѣ действия бѣха прекратени.

На 7 декемврий се подписа пактътъ на примирието, а на 18 февруарий 1886 г. бѣ подписанъ миръ. На 23 мартъ 11-а Ай-тоска дружина се завърна въ Сливенъ и влѣзе въ състава на 11-и п. Сливенски полкъ.

5. 1-а БУРГАСКА ДРУЖИНА ВЪ БОЯ ПРИ С. АКЧАРЪ И С. ГАЙТАНЦИ

Скица № 2 Успоредно съ военнитѣ действия на Нишавския театъръ се водѣше война на Тимошкия театъръ, около крепостта Видинъ. На 15 октомврий Кралъ Миланъ издаде указъ за сформироването на Тимошката армия, командиръ на която бѣ назначенъ генералъ Лешанинъ. Тимошката армия (около 24000 души съ 18 обсадни орждия и 3 батареи) имаше задача да завладѣе крепоститѣ Видинъ и Бѣлоградчикъ и да окупира областта между гр. Ломъ, р. Дунавъ и Балкана.

Нашиятъ северенъ отредъ, командуванъ отъ капитанъ Узунъвъ, имаше 19 запасни роти, 32 полски и 5 крепостни топове, 2 ескадрона, единъ жандармерийски ескадронъ, 1500 доброволци, всичко 6800 души. Пристѣпи се къмъ въоръжение на опълченцитѣ отъ Видинския окрѣжъ, изпратени бѣха опълченци и отъ съседнитѣ окрѣжи. По този начинъ се събраха около 7000 души опълченци, но тѣ бѣха тѣлпи отъ селяни, зле въоръжени съ занемарени кривовски пушки и безъ никакъвъ кадъръ. Отъ източния корпусъ бѣ изпратена само 1-а Бургаска дружина.

Капитанъ Узунъвъ обяви крепостта Видинъ въ обсадно положение презъ нощта на 1 срещу 2 ноемврий. Той веднага запрети износа на храна отъ крепостта; запрети изпращането на шифровани телеграми на всички, въ това число и представителитѣ на чуждитѣ държави; извади вънъ отъ крепостта всички жители, които нѣматъ приготвена храна за единъ месецъ, и подчини на себе си гражданската власть. На 2 ноемврий прочете